

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoE/299/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615202331
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3615202331.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného D. V., s.r.o., R., H. XXX/A, B.: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. H. L., D., advokátkou v R., G. XX, proti povinnému C. H., bytom D., O. XXX/XX, o vymożenie 1.048,03 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske č.k. 6Er/185/2015-16 zo dňa 28. mája 2015 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa exekučné konanie v danej veci zastavil. Źiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že návrhom zo dňa 15.03.2015, doručeným exekútorškému úradu dňa 30.03.2015 sa oprávnený domáha vykonania exekúcie proti povinnému pre vymożenie 1.048,03 eur s príslušenstvom, a to na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná a.s. zo dňa 10.02.2012, sp. zn. DC-B/0811/0045, ktorý nadobudol podľa vyznačenej doložky právoplatnosť dňa 12.04.2012 a vykonateľnosť dňa 16.04.2012. Súd sa oboznámil so žiadosťou súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, s návrhom na vykonanie exekúcie a s obsahom spisu tamojšieho súdu sp. zn. 4Er/334/2012 a dospel k záveru, že konanie je potrebné zastaviť, pretože je tu prekážka veci rozhodnutej. V exekučnom konaní vedenom na tamojšom súde pod sp. zn. 4Er/334/2012 sa rovnaký oprávnený ako v tejto exekučnej veci domáhal proti rovnakému povinnému ako v tejto exekučnej veci vykonania exekúcie na podklade rovnakého exekučného titulu ako v tejto exekučnej veci. Uvedené konanie bolo skončené zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (uznesenie zo dňa 25.06.2012, č.k. 4Er/334/2012-14) a následným zastavením exekučného konania (uznesenie zo dňa 10.10.2013, č.k. 4Er/334/2012-83). Dôvodom pre zamietnutie žiadosti súdneho exekútora bolo, že predložená rozhodcovská doložka bola posúdená ako absolútne neplatná a na jej podklade vydaný exekučný titul ako neúčinný. Súd v prvom rade posúdil podmienky konania a dospel k záveru, že v konaní nie je možné pokračovať, pretože je tu prekážka veci rozhodnutej. Súd vo veci vedenej na súde pod sp. zn. 4Er/334/2012 posudzoval vykonateľnosť exekučného titulu, ktorý bol predložený na vykonanie v tejto exekučnej veci. Dospel k záveru, že exekučný titul je nevykonateľný, pretože bol vydaný na podklade neplatnej rozhodcovskej doložky. V tejto exekučnej veci súd má skúmať rovnaký exekučný titul (rovnaké podmienky na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie), ako vo veci, v ktorej už raz o týchto podmienkach rozhodol. Nedošlo pritom od ostatného rozhodnutia k žiadnej zmene ani skutkového, ani právneho stavu relevantného pre rozhodnutie. Keďže v rovnakej veci (totožnosť účastníkov aj veci /exekučného titulu/) už súd raz o podmienkach na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie právoplatne rozhodol (žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol), tvorí toto rozhodnutie prekážku veci rozhodnutej vo vzťahu k tomuto exekučnému konaniu. Prekážka veci rozhodnutej je neodstrániteľným nedostatkom podmienok konania, ktorej následkom je zastavenie konania. Z uvedených dôvodov súd konanie zastavil. Právne rozhodnutie odôvodnil ust. § 103, § 104 ods. 1, § 159 ods. 3, § 251 ods. 4 O.s.p. O trovách zastaveného

konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov zastaveného konania nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený. Podané odvolanie odôvodnil podľa § 205 ods. 2 písm. a), d), f), e) O.s.p. a § 221 ods. 1 písm. d), f) a h) O.s.p. Uviedol, že v tejto fáze konania príslušný exekučný súd rozhoduje výlučne o podanom návrhu na vydanie poverenia, pričom exekučný súd môže rozhodnúť len dvoma spôsobmi, a to tak, že súdnemu exekútorovi udelí poverenie alebo žiadosť o udelenie poverenia zamietne. Poukázal na to, že vydanie poverenia na vykonanie exekúcie nie je rozhodnutím o veci samej a preto nezakladá námietku právoplatne rozhodnutej veci. Namietal, že exekučné konanie nemá vo svojom predmete vec, o ktorej by sa mohlo právoplatne rozhodnúť a predstavuje len vykonávacie konanie, ktorého obsahom je nútený výkon už právoplatne rozhodnutej veci. V exekučnom konaní sa nerozhoduje o merite veci, o ktorom by sa rozhodovalo, ale predstavuje len proces. Zároveň poukázal na skutočnosť, že zákonodarca v Exekučnom poriadku úmyselne neuvádza prekážku rozhodnutej veci ako vadu konania, ktorá by bránila ďalšiemu postupu. Uviedol, že podľa ustanovení § 44 ods. 2 prvá veta a druhá veta Exekučného poriadku je súd oprávnený skúmať a vykonať ako dôkazy výlučne žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. V tomto štádiu konania však súd nie je oprávnený rozhodovať o zastavení konania, a to už vôbec nie pokiaľ sa nevysporiadal s otázkou o udelení, resp. neudelení poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi. Tiež uviedol, že exekučný súd pri skúmaní žiadosti o udelenie poverenia vykonával samostatne nové dokazovanie skutkového stavu, pričom oprávnený nemal možnosť vyjadriť sa k takto vykonávaným dôkazom. Exekučný súd mu teda uprel právo byť účastným na takomto zisťovaní skutkového stavu, čím zasiahol do jeho práva podľa čl. 48 odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky. V súvislosti s uvedeným poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 499/2014. Zároveň citoval časť odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č.k. 18CoE/633/2011-25 zo dňa 26.06.2012 a č.k. 18CoE/635/2011-36 zo dňa 30.11.2012. Zastával právny názor, že postupom exekučného súdu bol porušený princíp rovnosti účastníkov konania, keďže bez toho, aby povinný urobil akýkoľvek právny úkon, ho nezákonne zvýhodňuje len na základe jeho postavenia. Exekučný súd tak nahrádza pasivitu povinného, svojím konaním a svojou vôľou bez toho, aby povinný urobil akýkoľvek úkon. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 23/2013, ako aj nálezy sp. zn. III. ÚS 153/07 a sp. zn. III. ÚS 171/06. Vytýkal súdu prvého stupňa, že v predmetnom konaní sa nezaoberal procesnou situáciou, keď v prvom rade mal rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ale predmetným uznesením zastavil exekučné konanie, čo je v rozpore so zákonom. Zastával názor, že súd prvého stupňa exekúciu predčasne zastavil, čím mu odňal jeho právo konať pred súdom. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu zmenil tak, že žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vyhovie, alternatívne aby napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Povinný sa k odvolaniu oprávneného písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť z týchto dôvodov:

V predmetnej veci sa oprávnený návrhom doručeným na Exekútorový úrad JUDr. Ing. C. I. dňa 30.03.2015 domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie 1.048,03 eur s príslušenstvom, a to na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadenom pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA a MEDIAČNÁ, a.s., Bratislava sp.zn. DC-B/0811/0045 zo dňa 10.02.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.02.2012 a vykonateľnosť dňa 16.04.2012. Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil exekučné konanie, keďže v predmetnom exekučnom konaní sp. zn. 6Er/185/2015 je podkladom pre vymoženie pohľadávky oprávneného proti povinnému ten istý rozhodcovský rozsudok, v súvislosti s ktorým už súd vo svojom skoršom rozhodnutí č.k. 4Er/334/2012-14 zo dňa 25.06.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č.k. 17CoE/195/2012-51 zo dňa 14.11.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.12.2012, jednoznačne konštatoval, že nie je spôsobilým exekučným titulom. Súd prvého stupňa bol toho názoru, že za týchto podmienok ide o prekážku rozhodnutej veci a toto exekučné konanie je potrebné zastaviť podľa § 104 ods. 1 O.s.p..

Z obsahu pripojeného spisu súdu prvého stupňa sp. zn. 4Er/334/2012 vyplýva, že oprávnený sa na podklade vyššie uvedeného exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA a MEDIAČNÁ, a.s., Bratislava sp.zn. DC-B/0811/0045 zo dňa 10.02.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.02.2012 a vykonateľnosť dňa 16.04.2012, domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie 1.048,03 eur s príslušenstvom, a to na podklade návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 04.06.2012. V uvedenej exekučnej veci súd prvého stupňa uznesením 4Er/334/2012-14 zo dňa 25.06.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č.k. 17CoE/195/2012-51 zo dňa 14.11.2012 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.12.2012.

Podľa § 251 ods. 4 O.s.p., na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Podľa § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 159 ods. 3 O.s.p., len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Odvolací súd konštatuje, že existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci je predpokladom toho, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už prv právoplatne rozhodol iný súd, prípadne iný orgán, ktorého rozhodnutím je civilný súd viazaný. Prekážka rei iudicatae sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd konania, existencia ktorých má za následok zastavenie konania bez ďalšieho / iné rozhodnutie súdu v prípade prekážky rozhodnutej veci neprichádza do úvahy/. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na ustanovenie § 103 O.s.p., podľa ktorého kedykoľvek počas konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky konania, za ktorých môže konať vo veci / podmienky konania/. V ustanovení § 104 ods. 1 O.s.p. je ďalej zakotvené, že ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Z citovaných ustanovení O.s.p. teda vyplýva, že podmienky konania, za ktorých môže súd vo veci konať, sú skúma z úradnej povinnosti a kedykoľvek za konania.

Podľa judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k porušeniu procesnej podmienky prekážky rei iudicatae dôjde vtedy, ak sú kumulatívne splnené tri podmienky:

1. začne sa opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté;
2. začne sa opätovne konať medzi tými istými účastníkmi;
3. a o tej istej veci.

Z ustanovenia § 251 ods. 4 O.s.p. je nutné vyvodiť, že pre exekučné konanie platia procesné podmienky, ktoré sú v podstate totožné s podmienkami sporového /nachádzacieho/ konania. Na to nadväzujú aj dôsledky nedostatku podmienok konania; ak pôjde o neodstrániteľnú podmienku exekučného konania, súd je povinný exekučné konanie zastaviť, a to práve vzhľadom na ustanovenia § 103 a § 104 O.s.p. v spojení s ust. § 251 ods. 4 O.s.p. Vzhľadom na skutočnosť, že Exekučný poriadok neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať ust. § 159 ods. 3 O.s.p., ktoré výslovne zakotvuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Pre posúdenie rozsahu tohto striktného zákazu je nevyhnutné posúdiť, čo sa rozumie rozhodnutím vo veci samej v exekučnom konaní.

Vecou samou sa rozumie nárok uplatňovaný iniciátorom súdneho /ale aj exekučného/ konania, ktorý je predmetom konania, spolu s príslušenstvom tohto nároku. V exekučnom konaní je predmetom konania žiadosť oprávneného o tzv. nútený výkon rozhodnutia /exekučného titulu/, a to v prípade, ak povinný dobrovoľne nespĺnil povinnosť vyplývajúcu z tohto rozhodnutia. Uznesenie, ktorým sa v exekučnom

konaní rozhodlo o neprípustnosti exekúcie ako celku, bez špecifikácie jej časti či určitých spôsobov vykonania exekúcie, je rozhodnutím súdu vo veci samej.

Odvolačí súd po preskúmaní veci konštatuje, že v predmetnej veci bolo už medzi tými istými účastníkmi v minulosti vedené exekučné konanie pre vymoženie rovnakého nároku oprávneného, uplatneného návrhom na vykonanie exekúcie a vyplývajúceho z toho istého exekučného titulu. Toto predchádzajúce exekučné konanie skončilo právoplatným uznesením súdu prvého stupňa č.k. 4Er/334/2012-14 zo dňa 25.06.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č.k. 17CoE/195/2012-51 zo dňa 14.11.2012, ktorým súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V uvedenej exekučnej veci dospel súd prvého stupňa k záveru, že rozhodcovská doložka, ktorá založila právomoc rozhodcovského súdu, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinného a preto je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Exekučné konanie založené na takejto zmluvnej podmienke by bolo v rozpore s dobrými mravmi a preto súd prvého stupňa v danej exekučnej veci zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

Podľa názoru odvolacieho súdu rozpor exekučného titulu so zákonom, ktorý bol dôvodom zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a následného zastavenia exekučného konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 4Er/334/2012, nemôže byť nijako konvalidovaný, či reparovaný. Uvedené rozhodnutie tak pre toto exekučné konanie, ktoré sa začalo medzi rovnakými účastníkmi pre vymoženie rovnakého plnenia, resp. jeho časti na podklade rovnakého exekučného titulu predstavuje prekážku rei iudicatae. Pokiaľ v totožnej už právoplatne rozhodnutej veci podal oprávnený opätovne návrh na vykonanie exekúcie, v takomto začatom exekučnom konaní nemožno pokračovať a je potrebné ho zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej vady podmienok konania.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.